

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์นวนิยายภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเมืองไทยโดยนักเขียนชาวต่างชาติ : กรณีศึกษา นวนิยายเรื่อง **Rice Without Rain** เรื่อง **Kingdom of Made-Believe** และเรื่อง **The Big Mango** มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อวิเคราะห์ภาพและเนื้อหาเกี่ยวกับเมืองไทยที่สอดแทรกอยู่ในนวนิยายภาษาอังกฤษที่นำมาศึกษา โดยจัดแยกเป็นหัวข้อตามลักษณะการใช้ฉากที่ปรากฏในเนื้อเรื่องว่า มีการพูดถึงฉากในเมืองไทยอย่างไรบ้าง และกล่าวไว้อย่างไร และ 2) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเนื้อหาเกี่ยวกับเมืองไทยผ่านการใช้ฉากตามที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา

ส่วนของวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วย นวนิยายตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 3 เรื่อง คือเรื่อง 1) **Kingdom of Make-Believe** (1999) ของ **Dean Barrett** 2) **The Big Mango** (1999) ของ **Jake Needham** และ 3) **Rice without Rain** (1986) ของ **Minfong Ho** นวนิยายกลุ่มนี้เป็นนวนิยายที่มีการบรรยายหรือมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเมืองไทย โดยระบุไว้ชัดเจนว่า ใช้ฉากเมืองไทยในยุคปัจจุบัน ผู้แต่งเป็นชาวต่างชาติที่เคยใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย เป็นเรื่องที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว มีเนื้อหาที่ไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม และมีใช้นวนิยายที่แต่งเป็นชุด มีหลายตอน กรอบแนวคิดการศึกษาเรื่องฉากมีช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง ฉากที่เป็นรูปธรรมและฉากที่เป็นนามธรรม

ผลการวิเคราะห์ภาพและเนื้อหาที่เกี่ยวกับเมืองไทยที่สอดแทรกอยู่ในนวนิยายภาษาอังกฤษทั้งสามเรื่อง โดยจัดแยกเป็นหัวข้อตามลักษณะการใช้ฉากดังกล่าวข้างต้น พบว่านวนิยายทั้งสามเรื่องสร้างชีวิตของตัวละครเอกให้เข้ามาเกี่ยวโยงกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ไทย และมีการกล่าวถึงเมืองไทยไว้ดังนี้ คือ

1. ด้านช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์

จากการศึกษาพบว่านวนิยายทั้งสามเรื่องใช้เมืองไทยเป็นฉาก โดยอ้างอิงถึงเหตุการณ์ที่คนทั่วโลกรู้จักกันคืออยู่แล้ว โดยสร้างเหตุการณ์ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของตัวละครเอกที่ต่อเนื่องและเชื่อมโยงกับเหตุการณ์สำคัญของเมืองไทย คือ Rice Without Rain ดำเนินเรื่องโดยอาศัยเหตุการณ์สำคัญตอนหนึ่งในประวัติศาสตร์ไทยเกี่ยวกับการต่อสู้ของกลุ่มนักศึกษาในช่วงปี 2516 - 2519 โดยเฉพาะเหตุการณ์ของวันที่ 4 ตุลาคม 2516 และ 6 ตุลาคม 2519 โดยสร้างตัวละครเอกให้เป็นผู้นำนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีเหตุการณ์หลายตอนที่มีบันทึกอยู่ในภาพเหตุการณ์ประวัติศาสตร์และการบันทึกเหตุการณ์ของปี พ.ศ. 2516 และ 2519 โดยที่เหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่มีผู้ได้รับบาดเจ็บและล้มตายเป็นจำนวนมาก จากการต่อสู้กับเผด็จการ เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญ นั้น ในเรื่อง Rice Without Rain นี้ มิน ฟง โฮ ผู้แต่งได้แต่งเรื่องให้มีเนื้อหาให้นักศึกษามารวมกลุ่มกันเรียกร้องความยุติธรรมให้กับชาวนาผู้ยากจน ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง มีชีวิตที่ลำบาก ต้องทำงานหนัก ทั้งยังถูกนายทุนเอาเปรียบ ต้องเสียค่าเช่าที่นาด้วยราคาสูง มิน ฟง โฮ ได้แสดงให้เห็นความรู้สึกและมุมมองสถานการณ์จากตัวของชาวนาเอง ว่าต้องตกเป็นเหยื่อของการต่อสู้ที่ตนเองไม่เข้าใจ ทั้งยังต้องสูญเสียชีวิตที่เรียบง่ายและชีวิตของผู้ปกครองครอบครัวไป และในท้ายที่สุดชาวนาเองกลับเป็นผู้ที่แข็งแกร่งต่อสู้กับความเปลี่ยนแปลงของชีวิตและความยากลำบากของชีวิตได้อย่างน่าทึ่ง ภาพหลายตอนที่มีอยู่ในเหตุการณ์ วันที่ 6 ตุลาคม 2519 ก็ปรากฏอยู่เป็นเหตุการณ์ตอนหนึ่งในนวนิยายของ มิน ฟง โฮ คือภาพที่มีผู้ชุมนุมใน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์และช่องสุมอาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ และมีการใช้กำลังทหารตรวจบุกเข้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปรากฏว่ามีผู้ชุมนุมในขณะนั้น ผู้ชุมนุมบางส่วนถูกฆ่า บางคนถูกแขวนคอ ศพถูกโยนใส่กองไฟ

ส่วนเรื่อง The Big Mango และ เรื่อง Kingdom of Make-Believe ใช้เหตุการณ์เกี่ยวกับสงครามเวียดนามที่ทหารอเมริกันมาพักผ่อนในเมืองไทย แต่เวลาที่แสดงเรื่องราวต่างกัน ที่เรื่อง Kingdom of Make-Believe กล่าวถึง สภาพเมืองไทยหลังสงครามเวียดนาม ประมาณ 40 ปี คือสร้างเหตุการณ์ให้เกิดในประเทศไทยราวปี

ค.ศ. 1988 (พ.ศ. 2545) และเรื่อง The Big Mango กล่าวถึงสภาพเมืองไทยหลังสงครามเวียดนาม ประมาณ 20 ปี คือ ปี ค.ศ. 1975 (พ.ศ. 2518) และตัวละครในนวนิยายทั้งสองเรื่องหลังนี้ ก็เป็นทหารอเมริกัน ที่เข้ามามีความเกี่ยวข้องกับตัวละครไทยที่เป็นคนชั้นกลาง และบรรดาผู้หญิงที่ทำงานบาร์

จะเห็นได้ว่า แม้เหตุการณ์ในนวนิยายทั้งสามเรื่องจะพาคนไปถึงเหตุการณ์ที่ปรากฏอยู่ในประวัติศาสตร์ไทย แต่ทั้งสามเรื่องก็ยังคงใช้การสร้างเสริมเติมแต่งเนื้อเรื่องตามแนวคิดของผู้แต่งเอง ตามแบบการแต่งนวนิยาย โดยเฉพาะการสร้างเรื่องให้มีเรื่องรักระหว่างหญิงชาย และเนื้อเรื่องของนวนิยายทั้งสามเรื่องนี้ยังเกี่ยวข้องกับคนชนชั้นกลาง และระดับล่างของสังคมไทย ที่มักจะมิได้มีการกล่าวไว้ในการบันทึกประวัติศาสตร์ที่เป็นทางการ ทำให้ผู้อ่านได้เห็นมุมมองชีวิตของผู้คนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ในสายตาของคนต่างชาติ ซึ่งในที่นี้คือผู้ประพันธ์ ซึ่งแนวคิดของผู้ประพันธ์เหล่านี้ก็เผยแพร่ไปในหมู่ผู้อ่านทั่วไป อันอาจเป็นการตีความตอนหนึ่งของเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคนไทยบางกลุ่ม เช่น ผู้หญิงบาร์ คนทำงานกลางคืน ชาวนา คนหาเช้ากินค่ำบางกลุ่มในสังคมกรุงเทพฯ ภาพชีวิตของคนธรรมดาเหล่านี้ ที่ผู้ประพันธ์สร้างไว้ให้ดำรงชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่เหตุการณ์สำคัญของเมืองไทย เป็นประเด็นที่ผู้อ่าน โดยเฉพาะนักศึกษาไทยสามารถนำมาศึกษาเพื่อเรียนรู้สภาพความคิดและชีวิตของคนธรรมดาที่อยู่ในเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของไทยเช่น ชาวนา และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและนำมาจากประวัติศาสตร์ตอนหนึ่งของเมืองไทย ก็ยังอาจนำมาศึกษาในเชิงเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นจริงและสิ่งที่แต่งขึ้นมา มีการนำแง่มุมของชีวิตที่ไม่ค่อยได้รับความสนใจกล่าวไว้ในการบันทึกประวัติศาสตร์มาผูกเป็นเรื่องในนวนิยาย คือ ชีวิตและมุมมองชีวิตของผู้ที่ถูกกล่าวอ้างว่าเป็นผู้ที่ควรได้รับการช่วยเหลือ เป็นกลุ่มที่ถูกเอาเปรียบในสังคม คือ พวกชาวนา ในเรื่อง **Rice Without Rain** และ เรื่อง **Kingdom of Make-Believe** และ **The Big Mango** ก็เกี่ยวข้องกับบรรดาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสงครามเวียดนาม คือ ทหารอเมริกันชั้นผู้น้อยที่มาใช้ชีวิตอยู่ในสังคมไทย และบรรดาผู้ที่มีรายได้จากบรรดาทหารเหล่านี้ คือ กลุ่มผู้คนที่ทำงานในบาร์ โรงแรม และถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของทหารเหล่านี้ สภาพเหล่านี้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นเสมือนการนำเสนอภาพชีวิตของกลุ่มคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์ไทย อันทำให้นวนิยายกลุ่มนี้

น่าสนใจที่จะนำมาศึกษาในด้านสะท้อนภาพและความคิดของกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของเมืองไทย ที่มักจะมีได้รับการกล่าวถึงในบันทึกทางประวัติศาสตร์

2. ด้านฉากที่เป็นรูปธรรม

ด้านสภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น นวนิยายกลุ่มตัวอย่างทั้งสามเรื่อง ล้วนพูดถึงกรุงเทพฯ โดยกล่าวถึงและแสดงภาพสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ ที่เกี่ยวพันกับเหตุการณ์ที่เป็นแกนของเรื่อง คือ เรื่อง **Rice Without Rain** ที่เกี่ยวพันกับเหตุการณ์ที่นิสิตนักศึกษาต่อสู้เพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย ก็จะมีภาพของ ห้วลำโพง สนามหลวง และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง **Kingdom of Make-Believe** และ เรื่อง **The Big Mango** แสดงภาพของสถานที่พักผ่อนของบรรดาทหารอเมริกันที่มาพักผ่อนเมื่อจากสงครามเวียดนาม สถานที่ที่พูดถึง จึงเป็นบริเวณชอยนา นา ถนนพัฒนาพงษ์ ถนนสีลม ชอยคาวบอย โรงแรมชั้นหนึ่งและโรงแรมชั้นสองในกรุงเทพฯ แม้จะแสดงสถานที่แตกต่างกัน แต่ทุกเรื่องก็มีลักษณะร่วมในการพูดถึงลักษณะทางกายภาพของกรุงเทพฯ สภาพของชอกชอย และส่วนที่เกี่ยวพันกับชีวิตของคนชั้นกลาง ในระดับล่างของสังคมไทย โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกร รวมถึงปัญหาจาก การที่คนจากต่างจังหวัดหลั่งไหลเข้ามาหางานทำ เพราะชนบทขาดแคลนทั้งในด้านการทำมาหากิน สิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งบันเทิง ผู้ที่มาจากชนบทไม่สามารถมีชีวิตที่ดีกว่าเดิมได้ แต่กลับทำให้เกิดแหล่งสลัม หรือไม่ก็ต้องพักอาศัยอยู่ตามริมถนน อาชีพที่ได้ทำก็เป็นคนงานเย็บผ้าในโรงงาน โสเภณี หลึงเสิร์ฟในบาร์ เดินเร่ขายของบนถนน และขายของตามแผงลอยริมถนน

ลักษณะทางกายภาพของกรุงเทพฯ ที่ได้รับสมญาว่าเป็น เมืองของชาวสวรรค์ (City of Angels) อันสะท้อนถึงความงดงามและความสุข กลับมีมุมมองจาก นวนิยายทั้งสามเรื่องว่าเป็นสิ่งที่เคยกล่าวถึงในอดีต ที่ไม่มีความงามให้เห็นในสังคมปัจจุบัน นวนิยายเรื่อง **Rice Without Rain** และ **Kingdom of Make-Believe** แสดงภาพในทำนองเสียดสีแนวคิดที่ว่าเมืองไทยเป็นเมืองสวรรค์ ด้วยการแสดงภาพความสกปรก และชุมชนแออัด ในทันทีที่มีคนเรียกกรุงเทพฯ ว่า เมืองของชาวสวรรค์ (City of Angels) ส่วนเรื่อง **The Big Mango** ก็ตั้งสมญานามให้กรุงเทพฯ ว่าเป็นเมืองหลวงแห่งโลกใต้ดิน

(the capital of the unknown world) เพราะเป็นเมืองที่ชุมนุมของสิ่งผิดกฎหมาย มีของปลอมขายทั่วไป เป็นแหล่งฟอกเงินของผู้ค้ายาเสพติด และมีความรุนแรง อาชญากรรมเกิดขึ้นอยู่เสมอ

การจราจรในกรุงเทพฯ ซึ่งมักถูกกล่าวขานถึงอยู่เสมอว่า มีสภาพที่แย่ที่สุดแห่งหนึ่งในโลก ถูกนำเสนอไว้ในเนื้อหาของนวนิยายทั้งสามเรื่อง ภาพการจราจรที่คับคั่ง ผู้คนมีชีวิตที่รีบเร่ง ไม่มีใครเคารพกฎจราจร และภาพที่นำเสนอความงดงามของเมืองไทย กลับปรากฏในสถานที่อื่นที่มีใช้กรุงเทพฯ โดยที่ **Kingdom of Make-Believe** กล่าวถึงความงามของจังหวัดอยุธยา ซึ่งเป็นที่พักของตัวละครเอกไทยคือ สุนทร **The Big Mango** พูดถึงความสงบร่มเย็นของอาณาบริเวณของวัด ที่ออสติน ตัวละครเอกที่ลักลอบนำเงิน 400 ล้าน จากไซ่ง่อนหนีเข้ามาเมืองไทย และ **Rice Without Rain** ก็แสดงภาพความงามของชานเมืองกรุงเทพฯ ที่เป็นทุ่งนาและมีความอุดมสมบูรณ์

ด้านสภาพธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละคร นวนิยายทั้งสามเรื่อง พูดถึงสภาพธรรมชาติในเมืองไทย แต่มีใช้ในมุมมองว่าเป็นสิ่งสวยงามที่จะจูงใจคนให้มาเที่ยวชม การบรรยายธรรมชาติในเรื่อง **Rice Without Rain** มักจะเป็นภาพของเทือกเขาเชียงดาว ทางภาคเหนือ แต่การบรรยายก็มีใช้แสดงภาพความงดงามของทิวทัศน์ แต่กลับเป็นการบรรยายความแห้งแล้ง และธรรมชาติที่ทำให้ชาวนาอดอยาก เรื่อง **Kingdom of Make-Believe** ไม่ได้บรรยายถึงสภาพแม่น้ำ แต่ก็แสดงให้เห็นว่าเป็นที่อยู่อาศัยแห่งหนึ่งของคนกรุงเทพฯ ส่วนในเรื่อง **The Big Mango** มีภาพการดำเนินชีวิต เช่น การลากซุง ภาพชีวิตผู้คนที่อาศัยอยู่ตามลำแม่น้ำเจ้าพระยา มีการพูดถึงลำคลองอย่างคล่องแคล่วด้วย แต่ภาพของคลองแสนแสบก็มีใช้ภาพของลำคลองที่สวยงามชวนเที่ยว แต่เป็นภาพของคลองที่เน่าเหม็น เหมือนท่อระบายน้ำเสียขนาดใหญ่

3. ด้านฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม

นวนิยายทั้งสามเรื่อง แสดงสภาพของเมืองไทยว่าเป็นเมืองศาสนาพุทธ และบรรยายสภาพการใช้ชีวิตแบบชาวพุทธ การใส่บาตร การปฏิบัติต่อพระอย่างนอบน้อม พิธีกรรมทางศาสนาพุทธในวิถีชีวิตของคนไทย มีกล่าวไว้ในนวนิยายเรื่อง **Rice Without Rain**

เรื่อง **Kingdom of Make-Believe** ก็ยังมีการสอดแทรกเรื่องของชาวพุทธในการใส่บาตร และการจัดหิ้งพระ เรื่อง **The Big Mango** ก็บรรยายถึงสภาพวัดที่สงบ เป็นที่พักใจของตัวละครเอกชาวอเมริกันที่กำลังสับสนวุ่นวายใจได้ พิธีการที่กล่าวไว้ในทั้งสามเรื่อง คือ พิธีศพและพิธีแต่งงาน โดยเฉพาะรายละเอียดพิธีงานศพที่กล่าวไว้ในเรื่อง **Rice Without Rain** และ **Kingdom of Make-Believe** ทำให้เห็นพิธีกรรมที่แตกต่างกันไปในภาคเหนือ และในกรุงเทพฯ

4. ด้านฉากที่เป็นสภาพการดำเนินชีวิตของตัวละคร

เนื่องจากตัวละครไทยที่มีอยู่ในนวนิยายทั้งสามเรื่อง เป็นคนระดับกลางและคนระดับล่างของสังคม ผู้อ่านจึงได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของคนธรรมดาในสังคมไทย โดยเฉพาะสภาพชีวิตของกลุ่มคนที่มักจะไม่ได้รับการยกย่องและบางครั้งก็เป็นที่ดูแคลนในสังคมไทย คือสภาพชีวิตของชาวนาที่ยากจน ผู้หญิงทำงานบาร์ และคนขายของตามถนน รวมทั้งยังมีลักษณะอาหารที่คนเหล่านี้กิน และมีอยู่จริงในสังคมไทย เช่น แมลงอาหารจากท้องถิ่น ยำดินไก่

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์นวนิยายภาษาอังกฤษทั้งสามเรื่อง คือ เรื่อง **Rice Without Rain** เรื่อง **Kingdom of Make-Believe** และ เรื่อง **The Big Mango** ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย อันสืบเนื่องมาจากการใช้ฉากที่เกี่ยวกับเมืองไทย การพรรณนาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาพเมืองไทยปัจจุบัน ในแง่ของภาพความจริงที่อาจเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ทั้งในแง่ทางรูปธรรมและนามธรรมดังที่กล่าวมาแล้ว เมื่อพิจารณาโดยรวม สภาพฉากเมืองไทยที่เป็นรูปธรรมที่ปรากฏในนวนิยายที่นำมาศึกษา ทั้งในด้านสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นและสภาพธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละคร ภาพของเมืองไทยที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง จะค่อนข้างเน้นไปทางด้านสภาพที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่สกปรก แห้งแล้งและไม่งดงามเหมือนสภาพที่เคยเป็นมาในอดีต สภาพชีวิตแบบดั้งเดิมมีอยู่บ้างในจังหวัดอื่น แต่ไม่มีสภาพชีวิตแบบเดิม

เหลืออยู่เลยในกรุงเทพฯ หากนำนวนิยายเหล่านี้มาศึกษา จะช่วยให้ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยดังที่ผู้ประพันธ์ทั้งสามท่านมีการกล่าวถึงภาพความงดงาม อุดมสมบูรณ์ของเมืองไทยว่าเคยมีอดีต ซึ่งตรงกันข้ามกับสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

จากการศึกษาและวิเคราะห์นวนิยายภาษาอังกฤษที่ใช้ฉากเมืองไทย ยังได้พบว่า นวนิยายประเภทนี้ทำให้ผู้อ่านได้เห็นภาพการดำเนินชีวิตของคนไทยบางกลุ่ม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและความเชื่อของคนไทยกลุ่มที่นำมาเป็นตัวละคร เช่น ชาวนาในชนบท ภาคเหนือ ผู้หญิงทำงานบาร์ ซึ่งข้อมูลที่นักเรียนนำมาเสนอนี้ เป็นประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้จากการมาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย และนำมาสอดแทรกไว้ในนวนิยายได้อย่างกลมกลืน เพื่อให้เกิดความสมจริง นวนิยายประเภทนี้หากนำมาให้นักศึกษาไทยได้อ่าน เนื้อเรื่องที่เป็นนวนิยายจะมีลักษณะที่ชวนให้นักศึกษาติดตามอ่านด้วยความเพลิดเพลิน ได้เห็นภาพสะท้อนของเมืองไทยในสายตาของคนต่างชาติ ภาษาอังกฤษที่ผู้ประพันธ์ใช้บรรยายสภาพและสิ่งของในเมืองไทย จะช่วยให้ผู้อ่านได้คำศัพท์สำหรับสิ่งของที่มีใช้กันในเมืองไทย ได้แนวทางการใช้ภาษาอังกฤษพูดเรื่องของเมืองไทย และแนวคิดในการพรรณาสถานที่และสถานที่ในเมืองไทย นอกเหนือไปจากการที่จะช่วยให้การพัฒนาการอ่านดีขึ้น ตามลักษณะแนวคิด แบบ Schema Theory ที่ว่า การเรียนสิ่งที่ผู้เรียนมีพื้นความรู้หรือรู้จักอยู่แล้ว จะช่วยให้การเรียนนั้นเป็นไปได้ง่ายขึ้น ซึ่งในที่นี้ คือ ฉากเมืองไทย และสอดคล้องกับแนวคิดของ รศ.ศรีวิไล พลมณี (2545) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเลือกหนังสือที่เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้อ่านกับสิ่งที่เขียนไว้ จะทำให้การอ่านมีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน ซึ่งในที่นี้ นวนิยายที่เกี่ยวข้องกับสภาพสังคมและชีวิตในเมืองไทยเองย่อมเป็นแรงจูงใจที่จะกระตุ้นให้นักศึกษาไทยแสดงความคิดเห็น ว่าสิ่งที่กล่าวไว้ในหนังสือนั้นเป็นสิ่งที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตนเองในฐานะที่เป็นคนไทย โดยเฉพาะการเรียนรู้อาชีพเมืองไทยที่เผยแพร่ไปในกลุ่มคนต่างชาติในรูปของงานนวนิยายก็สามารถนำมาใช้ป็นสิ่งจูงใจให้นักศึกษามีการคิดวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนหรือโต้แย้งการนำเสนอสภาพบ้านเมืองของตนเองในงานเขียนของคนต่างชาติ จัดไว้ว่านวนิยายภาษาอังกฤษที่ดำเนินเรื่องในเมืองไทยโดยนักเขียนต่างชาติ สามารถนำมาใช้ในการสอนแบบบูรณาการในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้

ชั้นเรียนภาษาอังกฤษได้สาระที่หลากหลาย มีทั้งการฝึกทักษะการอ่าน การเรียนรู้คำศัพท์ การบรรยายเรื่องของไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีข้อที่ควรพิจารณาดังนี้คือ

1. **ด้านการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ** การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญ การได้อ่านเรื่องแต่งที่เป็นนวนิยาย มีเนื้อหาที่ชวนติดตาม ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน อีกทั้งภาษาที่ใช้ก็เป็นภาษาร่วมสมัยเป็นการพรรณนา

2. **การเรียนเรื่องแต่งประเภทนวนิยาย** มักมีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ โครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก หรือสถานที่ การได้เรียนเรื่อง πουผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้อยู่แล้ว ซึ่งในที่นี้คือ สถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นที่ยุ่จักกันดีในเมืองไทย และเหตุการณ์สำคัญในเมืองไทยเอง ที่นักศึกษา มีพื้นฐานความรู้บ้างแล้ว ย่อมทำให้การอ่านลดขั้นตอนการซับซ้อนต่อการทำความเข้าใจไปได้ ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจได้ง่ายกว่าการอ่านเรื่องที่บรรยายสถานที่และวัฒนธรรมที่ห่างไกลจากสภาพชีวิตของตัวเอง

3. **ด้านการเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสังคมของตนเอง** ย่อมทำให้ได้มุมมองเกี่ยวกับสภาพสังคมของตนเองได้หลากหลายแง่มุมมากขึ้น เพราะแม้จะมีการกล่าวว่สภาพสังคมที่ปรากฏในนวนิยายนั้นเป็นเรื่องแต่ง แต่ก็มีลักษณะบางประการที่มีส่วนของการอิงความจริงแฝงอยู่ด้วยเช่นกัน

นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษต้องเรียนรู้เกี่ยวกับสังคมไทย ด้วยภาษาอังกฤษ มุมมองสังคมไทยโดยเฉพาะสังคมปัจจุบันมีหลายรูปแบบ มีเอกสาร บทความมากมาย แต่มีอีกรูปแบบหนึ่งที่เริ่มปรากฏ คือ การนำเสนอเรื่องคนไทยและสภาพสังคมไทยในวรรณกรรมภาษาอังกฤษ หนังสือเหล่านี้มักจะกล่าวไว้ว่าใช้ฉากเมืองไทย แม้หลายเรื่องจะบอกไว้ว่าเรื่องและตัวละครเป็นสิ่งที่สมมุติขึ้นมา แต่สิ่งเหล่านั้นก็มีข้อมมีพัฒนาการมาจากความคิดและสิ่งที่ผู้ประพันธ์เห็น ดังที่ ตรีศิลป์ บุญขจร (2521 : 2) นฤมล กาญจนทัต และคณะ (2532 : 119) กล่าวไว้ว่า วรรณกรรมมีความเกี่ยวพันกับสังคม นวนิยายภาษาอังกฤษกลุ่มที่ใช้ฉากเมืองไทยในการดำเนินเรื่อง เป็นผลงานวรรณกรรมที่แพร่ไปในหมู่ชาวต่างชาติ แม้จะเป็นเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของผู้แต่ง แต่สภาพสังคมที่แสดงออก

ก็อาจเป็นมุมมองทัศนภาพสังคมไทย ในสายตาของคนกลุ่มหนึ่งที่เป็นผู้เขียนและถ่ายทอดไปสู่กลุ่มผู้อ่าน การศึกษานวนิยายกลุ่มนี้จึงย่อมได้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

- 1) การรู้จักตนเองจากมุมมองของผู้อื่น
- 2) การได้เห็นคำศัพท์ และการใช้ภาษาอังกฤษในการพรรณนาภาพที่เราพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น รถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง สภาพตลกขบขันในเมืองใหญ่ของเมืองไทย สภาพชีวิตชนบทไทย
- 3) สภาพชีวิต / การดำเนินชีวิตของชาวต่างชาติที่มาพำนักอาศัยอยู่ในประเทศไทยการศึกษาและวิเคราะห์วรรณกรรมกลุ่มนี้ ยังมีได้มีการศึกษามาก่อน ซึ่งอาจเกิดจากแนวความคิดว่าเป็นเพียงการเขียนของคนกลุ่มหนึ่ง เพื่อคนที่มีใจคนไทย แต่หากเราได้ตระหนักว่า สภาพเมืองไทยที่คนไทยเองเห็นกันจนคุ้นเคย ทำให้เราอาจลืมสาระสำคัญด้วยความรู้สึกคุ้นเคยนั่นเอง วรรณกรรมกลุ่มนี้แม้ส่วนใหญ่ยังมีอาจจัดได้ว่าเป็นวรรณกรรมยิ่งใหญ่ตามแนวการจัดประเภทของการสร้างสรรค์ผลงานการประพันธ์ แต่การมีการตีพิมพ์เผยแพร่ และบางเรื่องได้รับการยกย่องว่าเป็นหนังสือขายดี งานวรรณกรรมกลุ่มนี้ จึงน่าสนใจที่จะนำมาใช้ในการศึกษา หรืออ่านเพิ่มเติม เพื่อเห็นภาพสังคมไทยในแง่มุมต่าง ๆ หรือได้เห็นแนวทางการใช้คำศัพท์หรือการพรรณนาสภาพสังคมไทย ที่เราจะไม่ได้พบเห็นในวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมตะวันตกซึ่งเรามักจะนำมาใช้เป็นแบบเรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัยเรื่องนี้ คือ นวนิยายภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับสภาพเมืองไทยปัจจุบัน แสดงภาพความจริงที่อาจเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ทั้งในแง่ทางรูปธรรมและนามธรรม อันสืบเนื่องมาจากการใช้ฉากที่ดำเนินเรื่องในเมืองไทย หากนำมาให้นักศึกษาไทยได้อ่าน เนื้อเรื่องที่เป็นนวนิยายจะชวนให้นักศึกษาติดตามอ่านด้วยความเพลิดเพลิน ช่วยให้เกิดการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ตามลักษณะแนวคิดแบบ Schema Theory และแนวคิด Comprehensible Input ของ Krashen ที่ว่าการเรียนสิ่งที่ผู้เรียนมีพื้นความรู้หรือรู้จักอยู่แล้ว จะช่วยให้การเรียนนั้นเป็นไปได้ง่ายขึ้น จึงควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อนำนวนิยายกลุ่มนี้มาใช้ชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

2. การศึกษาสภาพจากโดยเฉพาะด้านกายภาพ อาจนำมาเปรียบเทียบกับสภาพความเป็นจริง ว่าเคยมีอยู่ หรือยังมีอยู่จริงหรือไม่ในปัจจุบัน เพื่อนำสภาพที่เป็นอยู่มาใช้ศึกษาสังคมไทยว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร อันอาจนำไปสู่การได้แนวคิดในด้านลักษณะของสถานที่ท่องเที่ยว และการพัฒนาของสังคมไทยว่าเมื่อเวลาผ่านไป มีสิ่งใดเกิดขึ้น คงอยู่และเปลี่ยนแปลงไป ความคิดเห็นของชาวต่างชาติที่มีต่อสภาพสังคมไทยที่เป็นอยู่และเปลี่ยนแปลงไป มีอย่างไร โดยเฉพาะสภาพสถานที่ในเมืองไทย ที่คนไทยเห็นว่าเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้น ในปัจจุบัน สถานที่เหล่านี้ยังคงดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ หรือเปลี่ยนแปลงไปจนมีสภาพที่ควรปรับปรุงโดยเร่งด่วน คนต่างชาติดมองภาพเมืองไทยเหมือนกับที่หน่วยงานการท่องเที่ยวของเราพยายามนำเสนอไว้หรือไม่

3. วรรณกรรมของชาวต่างชาติที่เกี่ยวกับเมืองไทยยังมีอีกไม่น้อยที่ยังไม่ได้ทำการวิจัย ควรจะได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพสังคมไทยที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมเหล่านั้นว่ามีอยู่อย่างไร มีสิ่งที่เป็นความจริงปรากฏอยู่หรือไม่ มีสิ่งใดที่อาจนำมาศึกษาได้ในด้านของสภาพสังคมไทยที่อาจไม่มีปรากฏอยู่ในบันทึกที่เป็นทางการ โดยเฉพาะชีวิตของคนชั้นล่างและชั้นกลาง ซึ่งมักจะไม่มีปรากฏอยู่ในบันทึกทางประวัติศาสตร์

4. นวนิยายที่ใช้ฉากเมืองไทย จะช่วยให้ผู้อ่านคนไทยได้เห็นภาพเมืองไทยในมุมมองของคนต่างชาติ เห็นสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง รวมทั้งปัญหาสังคม ที่มีสอดแทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง จึงควรมีการศึกษาวิจัยนวนิยายกลุ่มนี้เพื่อนำมาใช้ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ